

בתי המשפט

ת"פ 12-06-54223

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יניב זגורי (עציר) ת.ז. 025035536

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד – ענבל אביב

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד – מיכה גבאי

פרוטוקול

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבתאריך 3.11.10, בבית המעצר שבבית משפט השלום בבאר שבע, איים על הסוהרת, מרסל עמוס, בכך שאמר לה "תגידי, איך מבוועים? הילדים שלך הגדולים עדיין לומדים בבית הספר במרחבים והקטנים שלך עדיין לומדים בישוב מבוועים... תמסרי ד"ש לבעלך, יהיה בסדר" וזאת בכוונה להפחידה, על רקע העובדה שבעלה העיד נגדו ולטענתו, הוא מנע ממנו יציאה לחופשות, עובדה שאין לה אחיזה במציאות – עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז – 1977.

כתב האישום הוגש כבר ביום 2.12.10 לבית משפט שלום באר שבע, אולם למרות הנהלים לא נקבע למענה תקופה ארוכה מאד ורק בתאריך 2.7.12, על פי הנחיית כב' סגן הנשיא דאז כב' השופט אבו טהה, הועבר התיק לבית משפט בקרית גת, בשל הכרות שופטי באר שבע את המתלוננת.

הדיון נקבע למענה ראשון ב- 4.9.12 ועל פי בקשת הסניגור דאז עו"ד מאירי, ובהמשך עו"ד גבאי, הדיונים נדחו ל- 9.10.12, ל- 13.11.12 ול- 20.11.12, והמענה התקיים רק ביום 23.1.13.

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

במועד זה הנאשם כפר ונקבע להוכחות ליום 5.3.13. גם במועד זה לא נשמעה פרשת הראיות בעקבות בקשת דחיה של הסניגור והדיון נדחה ל-13.3.13. לא כל העדים התייצבו והיה צורך לדחות שוב ובתום פרשת ראיות התביעה הואיל והסניגור טען שאין להשיב לאשמה, לא ניתן היה לשמוע פרשת ההגנה, ובתאריך 25.8.13 קבעתי כי על הנאשם להשיב לאשמה. פרשת ההגנה כללה עדים רבים, שבהכרעת הדין ציינתי כי מרביתם אינם רלבנטיים, וב-26.2.14 הנאשם הורשע.

התובעת עותרת למאסר לתקופה שלא תפחת מ-18 חודשים ובמצטבר למאסר אותו נושא היום, בעוד הסניגור טוען כי המדיניות המחמירה של התביעה בתיק זה נובעת אך ורק בשל זהותו של הנאשם ולא משום שמשקפת המדיניות העונשית הנקוטה על ידה בדרך כלל. לא נתבקש ולכן לא נתקבל תסקיר.

הנאשם יליד 19.2.73, נשוי ואב לשלוש בנות, כיום נושא מאסר של 7 שנים. לחובתו 19 הרשעות קודמות, החל משנת 1985, בית משפט לנוער, עבירת גניבה, בגינה הסתפקו בצו מבחן לשנה, כעבור מספר חודשים נדון שוב בבית משפט לנוער בגין **תקיפה**, לצו מבחן למשך שנתיים; במרץ '88 נדון בבית משפט לנוער בגין **תקיפה** נוספת, ובית משפט פטר אותו ללא צו; כעבור שנתיים, במאי '90, נדון בבית משפט לנוער, בגין שבל"ר ו**פציעה בהיותו מזוין**, למאסר מותנה, צו מבחן והתחייבות; כעבור ימים ספורים נדון בגין **איומים**, **סחיטה באיומים**, **תקיפה**, **תקיפת שוטר והדחה בחקירה**, ל-6 חודשי מאסר כולל הפעלה של מאסר מותנה; ביולי '91 נדון שוב בגין **תקיפת שוטר**, למאסר מותנה וחילוט התחייבות; באפריל '92 נדון בבית משפט שלום לחודש מאסר בגין הפרת הוראה חוקית; כעבור 5 חודשים נדון בגין החזקת סם למאסר מותנה והתחייבות; בשנת '93 נדון שוב בגין **תקיפה** לקנס והתחייבות; ביוני '94 נדון שוב בגין **איומים**, **2 עבירות של תקיפת שוטר, הכשלת שוטר, תקיפה והתנהגות פרועה** לעונש מרתיע; במרץ '99 נדון בגין **הפרעה לעובד ציבור והעלבתו** לעונש מרתיע ולקנס ופיצוי; ביוני 2000 נדון בגין סחר בסם מסוכן לעונש מרתיע עם קנס; כעבור ימים ספורים נדון בגין החזקת כלי נשק לקנס ומאסר מותנה. לדברי הנאשם מדובר בקליעים שקיבל מדוד בחו"ל ושכח להוציאם מהתיק. בדצמבר 2000 נדון שוב בגין **תקיפת שוטר, איומים והכשלת שוטר** למאסר מותנה וקנס;

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

ב- 10 בדצמבר 2006, ת.פ. 1563/06 (ת/ 6) נדון במסגרת הסדר טיעון בגין **איומים על שוטר והעלבתו**, כשהיה מדובר בקצין משטרה שסירב לאפשר להעביר לנאשם מזון מבושל כי זה נוגד הנהלים, אך התביעה **הסתפקה במאסר מותנה וקנס בסך של 1,500 ₪**;

ב- 17 בפברואר 2010, ת.פ. 1708/06 (ת/ 5), נדון במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **זילות בית משפט, כב' השו' הנדל ביושבו בדיון בבימ"ש מחוזי ב"ש**, ל- 3 חודשי מאסר בפועל בחופף למאסר שהוטל עליו בתיק תפ"ח 1078/08 מחוזי באר שבע וכן למאסר מותנה; ב- 30.5.12, ת.פ. 52629-05-10 (ת/ 4) נדון בגין **איומים על סוהר שנעברו בינואר 2009**, בעת שהיה עצור עד תום ההליכים אמר לסוהר: **"אתה עוד תשמע ממני"** ונדון במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, ל- 6 חודשי מאסר **מותנה למשך 3 שנים וקנס 500 ₪**. ב- 4.2.13 נדון בגין קבלת דבר במרמה למאסר למשך 3 חודשים, מאסר מותנה וקנס בסך של 75,000 ₪. באפריל 2008 הוגש נגדו ונגד אחרים כתב אישום ובקשת מעצר עד תום ההליכים בגין מספר אישומים, בהם כפר. הוא זוכה מעבירה במסגרת ארגון פשיעה וכן מאישומים אחרים, והורשע בשני אישומים שעניינם קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת נשק, סחיטה באיומים, והשחתת פני מקרקעין: אסיר עמו התיידד, התלונן בפניו כי קצין המודיעין בשב"ס מתנכל לו, ולכן הם קשרו קשר להרתיע אותו **בהנחת רימון רסס ליד דלת ביתו וכתביבת כתובת גרפיטי על הקיר הסמוך לכניסה לדירתו**: **"אמיל צלאח, על הטעות באגף 2, אולי קידר"**. כמו כן, הורשע בכך שקשר קשר עם אחרים **להצית פיצוציה בבאר שבע**, באמצעות דלק וגרמו נזק למבנה בשווי 20,000 ₪. בבית משפט מחוזי נדון ל- 7.5 שנות מאסר, כולל הפעלה של 6 חודשי מאסר על תנאי, ובבית משפט עליון עונשו הופחת ל- 6 שנים ו- 9 חודשים. אם בכך לא די בעת היותו אסיר נדון שוב בבית משפט שלום ב"ש, בת.פ. 4693/06, בגין עבירות מס, ל- 3 חודשי מאסר במצטבר, במסגרת הסדר טיעון.

לדברי הסניגור, אמור להשתחרר מהכלא בדצמבר שנה זו.

התובעת הפנתה לציטוט מהכרעת בימ"ש מחוזי מתוך הערעור שהגיש בע"פ 1361/10 **מדינת ישראל נ' יניב זגורי ואח'**, תקי-על 2011 (2), 2670, עמ' 2706, בסעיף צ"ה: **"אמנם לא הוכח שזגורי עמד בראש ארגון פשיעה, אך ניכרת עוצמתו והשפעתו הרבה... תואר כרוח החיה מאחורי האישומים השני והשלישי וכמי שהתווה את מטרות העבירות ואופן ביצוען; זאת אף אם לא נקט חלק פעיל בביצוע גופו**. נאמר, כי זגורי אינו מהסס לנסות ולכפות את רצונו

בתי המשפט

ת"פ 12-06-54223

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

על גורמי אכיפת החוק והדבר אף עולה מעברו הפלילי המכביד, הכולל עבירות כלפי שוטרים
וכן תקיפה, איומים, החזקת נשק ועבירות סמים... "ובסעיף ק': "... ברי, כי אותו חוט
עברייני קשה מקשר ... של מסרים מאיימים ואלימים למי שאינו נושא חן בעיני זגורי ומרעיו
– ראוי לענישה של ממש... " ובסעיף ק"א: "... מאחורי הנחת הרימון עמד ניסיון להשפיע
באמצעות איומים על הדרך בה ימלא את עבודתו בשירות הציבורי; מי שמתנסה בכגון דא
אינו יכול להקל בכך ראש. אופי העבירה מלמדנו על כך שאין מורא החוק על המערערים
הנוגעים בדבר, ואינם בוחלים באמצעים אלימים ומסוכנים כדי להשיג את מבוקשם.... ראוי
לשלוח מסר חד וברור למנסים לפגוע בעבודתם של אוכפי החוק – כי עבריינות תענה בענישה
מחמירה ומרתיעה. הנה מה שנאמר על הטרור העברייני המכוון כלפי שוטרים: "מעשיהם
של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין,
הינה בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון
החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן" (ע"פ
8704/08 הייב נ' מדינת ישראל, כב' השופט דנציגר).

ולגבי הצתת הקיוסק: "... יש בכך להעיד על מעין דפוס בהתנהלותו של זגורי, שכן באישום
זה, כמו באישום השני, עדים אנו לניסיונו להטיל מורא ולכפות את רצונו באמצעים
אלימים...".

יצוין, כי בית משפט עליון מצא לנכון להקל במידת מה בעונשי המאסר, לאחר שמצא כי מחדלי
חקירה השפיעו על התעכבות ההליך המשפטי בעניינם, ומסיבה זו בלבד.

באשר למתחם העונשי הראוי, כל צד תמך טענותיו בפסיקה:

התביעה עתרה למתחם עונשי על פיו יש לעשות אבחנה בין איום "רגיל" לאיום בנסיבות
מחמירות. לדעתה בגין איום "רגיל" המתחם נע בין אי הרשעה למאסר קצר, ואפילו בעבודות
שירות, בעוד בגין איום שנסיבותיו חמורות, כגון כלפי עובדי ציבור בכלל, שוטרים ועובדי
שב"ס בפרט, מאסר, הנע בין 6 חודשים ל- 18 חודשים.

בתי המשפט

ת"פ 12-06-54223

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

1 התביעה הפנתה לע"פ 1292/06 מחוזי חיפה, מיום 1.2.07, **מדינת ישראל נ' ריקי פרץ**, שם
2 הנאשמת הורשעה עלפי הודאתה בעבירות של **איום**, **שיבוש מהלכי משפט והטרדה**, ונגזר
3 דינה ל- 12 חודשי מאסר מותנה יחד עם צו מבחן. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש.
4 באותו עניין היא התקשרה לבית של תובע, שוחחה עם אשתו ואיימה עליה כי אם אחר יורשע,
5 תפגע משפחתו של התובע ובהמשך השמיעה איום זהה באוזני התובע עצמו. כמו כן, הם ניסו
6 להתקשר לתובעת, אך בפועל התקשרו לנשים ששמן דומה לשם התובעת, ואיימו עליהן. בית
7 המשפט המחוזי ציין כי מדובר במעשה חמור וכי **איום על התובעים בעניין הקשור לעבודתם**
8 **איננו בגדר של איום על אדם כפרט במשמעות סעיף 192 לחוק העונשין**, אלא **איום על מערכת**
9 **אכיפת החוק**, על כל המשתמע מכך. **"תובעים אינם משרתים אינטרס פרטי בעת הופעותיהם**
10 **בבית המשפט כנציגי המדינה. הם פועלים כנציגי התביעה הכללית וטוענים בשם המדינה.**
11 **מכאן, שאיום עליהם, מעבר להיותו בגדר שיבוש מהלכי משפט, יש בו כדי להוות איום על**
12 **כל מערכת אכיפת החוק.**

13 לא ניתן לאפשר מצב בו שלוחי החברה, עליהם הוטל התפקיד לייצג את המדינה במלחמתה
14 במפירי חוק, יהיו נתונים לאיומים על חייהם. חמור עוד יותר על בני משפחה של אותם
15 תובעים, שהם בוודאי אינם אחראים למדיניות התביעה הכללית, לטוב ולרע...".
16 בעקבות זאת גזר הדין בוטל ודינה נגזר לשנה מאסר בפועל ושנה מאסר מותנה.

17
18 כמו כן מפנה לעפ"ג 1608-01-08 יחד עם 99-01-08 מחוזי מרכז, מיום 30.4.08, **מוחמד עלאונה**
19 **נ' מדינת ישראל**, שם המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים על עובדים סוציאליים
20 באמצעות עובד סוציאלי אחר, שדיבר איתו בעת שהיה בצינוק בעקבות שביתת רעב, ונדון ל-
21 8 חודשי מאסר במצטבר למאסר של 17 שנה ו- 5 חודשים. ערעור לבית משפט מחוזי נדחה,
22 תוך שצויין כי: **"בית משפט קמא לא התעלם מתקופת המאסר הארוכה שמרצה המערער,**
23 **וממצבו הנפשי הקשה, אשר גרם לו להיפגש עם העובד סוציאלי בשל רצונו לעבור למתקן**
24 **כליאה אחר, אך העדיף ובצדק, את האינטרס הציבורי שיש בשמירת הסדר והמשמעת בתוך**
25 **תחומי בית הסוהר ואת ההגנה שיש להגן על עובדי ציבור, במיוחד על עובדים סוציאליים**
26 **אשר מוכנים לעבוד בתנאים קשים במסגרת בתי הסוהר. לאור כל האמור לעיל, עונש המאסר**
27 **בפועל של 8 חודשים, הן מבחינת אורך התקופה והן מבחינת ההחלטה שהצטבר לעונש אותו**

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

מרצה, איננו חמור במידה המצדיקה התערבות...לא למיותר לציין, כי מגיליון ההרשעות הקודמות של המערער עולה כי במהלך מאסרו עבר עבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי סוהרים, לרבות איומים שהשמיע כלפי מנהל בית הסוהר, שלושה ימים לפני האירוע נשוא האישום, בגינם נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל במצטבר".

כמו כן, הפנתה לת.פ. 2098/02 בית משפט שלום רמלה, מדינת ישראל נ' אבו זייד מוהדי, מיום 15.12.03, שם הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהעלבת עובד ציבור ואיומים בתא מעצר בתחנת לוד כלפי שוטרים אך צירף אישומים נוספים שעניינן הפרת הוראה חוקית, הכשלת שוטר ועוד, ונגזר דינו ל- 18 חודשי מאסר.

הסניגור הפנה לע"פ באר שבע, 7293/02, ששון אלי נ' מדינת ישראל, מיום 13.10.04, שם נדון בבית משפט שלום בגין איומים והעלבת עובד ציבור, כשהאיום היה כלפי כב' השופט ריבלין, לגביו אמר ש"אם המדינה לא תשלם על היום – יומיים שהיה במעצר המצב שלו יהיה חמור והוא עלול להיפגע, לא יעבור לו בקלות ואותו שופט אפגע בו ואצא זכאי..." לאחר שמיעת פרשת הראיות הורשע ונדון ל- 4 חודשי מאסר בפועל אך בית משפט מחוזי מצא לנכון לבטל לחלוטין את המאסר בפועל והותיר המאסר מותנה בלבד. כב' השופט הנדל ציין כי למרות שסבור שהמעשה חמור, מאחר שהשופט סבר כי ראוי לגזור דינו לעבודות שירות, אך בשל מחלת הסכיזופרניה ממנה סבל, הממונה לא מצא אותו כשיר, והואיל ו- 10 שנים לפני כן לא עבר עבירות, ומאז העבירה חלפו 4 שנים, מצא לנכון למרות חומרת המעשה לבטל המאסר. כמו כן, הסניגור מפנה גם לגזרי דין רבים של בית משפט שלום קרית גת, כב' השופטת שמואל, מהעת האחרונה, מהם עולה שהתביעה גיבשה הסדרי טיעון מקלים, גם בעבירות חמורות מעבירת האיום שבפני, ללא רכיב של מאסר כלל, כגון: ת.פ. 52529-11-13 מדינת ישראל נ' שלום מרדכי לוי, מיום 26.3.14, שם הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בהכשלת שוטר, איומים ותקיפת שוטר, והתביעה הסתפקה, במאסר מותנה, קנס והתחייבות, ובית משפט ציין כי ההסכמה העונשית נמצאת בגדר מתחם הענישה על פי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

1 וכן ת.פ. 13-07-25071 מיום 30.3.14, **מדינת ישראל נ' ולדימיר ואיוון ברננקו**, הנאשמים הודו
2 במסגרת הסדר בעבירות של **איומים והכשלת שוטר** והתביעה הסתפקה במאסר מותנה
3 והתחייבות ובית משפט ציין כי תואם המתחם העונשי. יצוין, שלנאשמים אלה לא היו הרשעות
4 קודמות.
5 ת.פ. 13-06-9257 **מדינת ישראל נ' מיכאל אזרב**, הורשע במסגרת הסדר טיעון **בתקיפת עובד**
6 **ציבור והתנהגות פרועה במקום ציבורי**, התביעה הסתפקה במאסר מותנה והתחייבות. צוין,
7 כי עברו הפלילי איננו מכביד.
8 ת.פ. 13-11-56948, מיום 30.3.14, **מדינת ישראל נ' סבטלנה רויטמן**, הנאשמת הורשעה
9 במסגרת הסדר בעבירה של איום והתביעה הסתפקה במאסר מותנה. עברה הפלילי לא היה
10 מכביד.
11 ת.פ. 13-01-43316, מיום 9.3.14, **מדינת ישראל נ' שושן**, הנאשם נדון במסגרת הסדר טיעון
12 בגין **שתי עבירות של איומים, הדחה באיומים והעלבת עובד ציבור**, למאסר מותנה וקנס. וכן
13 גזרי דין נוספים שעניינם **העלבת עובד ציבור, תקיפת עובד ציבור, תקיפת שוטר בנסיבות**
14 **מחמירות**, בהן התביעה לא עתרה למאסר בכלא.
15 כמוכן מפנה לגזר דין של מותב זה ת.פ. 13-03-26693, מיום 7.4.13, **מדינת ישראל נ' יהודה**
16 **שפור**, שם הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, בכך **שאיים על שכנו לשעבר באומרו שבא**
17 **לרצוח אותו ולהשחית לו את הפנים ולשחוט אותו וזאת בהיותו בגילופין**. יצוין, כי אף שמותב
18 זה כיבד ההסדר והסתפק במאסר מותנה, קנס והתחייבות, ציינתי כי תוכן האיום קשה,
19 בעיקר משום שהיה בהשפעת משקה אלכוהולי, ומשום שבעברו שתי הרשעות קודמות
20 בעבירות איומים ותקיפה, לכן מדובר במי שמתקשה לשלוט בכעסים וקיים סיכון להישנות
21 מקרה דומה בעתיד.
22 וכן ת.פ. 13-06-31032 **מדינת ישראל נ' יגאל אלימלך**, מיום 17.9.13, של מותב זה, בו הנאשם
23 הודה במסגרת הסדר טיעון, בכך שהגיע למשרדי הביטוח הלאומי ואיים **על העובדת "תחכי**
24 **אחר העבודה, אני אחכה ואטפל בך בחוץ"**. בהמשך, שוטר עיכב אותו וכשהתנגד עצר אותו
25 ובתגובה איים **על השוטר באומרו : "אהרוג אותך וכי אם אתה גבר תוריד את המדים ואזיין**
26 **אותך, אהרוג אותך"**. ציינתי כי מדובר במעשה בריונות מכוער וסביר להניח שלא הייתה לה
27 כל הצדקה וכי קשה לשרת את הציבור, בעיקר הציבור האלים ומתוסכל, ולכן מטילים בדרך כלל

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

ענישה ממשית, אך במקרה זה לאור עברו וגילו, התביעה נמנעה מלעתור למאסר. כיבדתי
ההסדר תוך שצינתי תקוותי כי מקרה זה לא ישנה שכן הואיל ולא נתבקש תסקיר, קיימת
מסוכנות שלא נפתרה.

באשר למתחם העונשי הראוי:

הסניגור הפנה בין היתר, לת.פ. 35576-11-12, מדינת ישראל נ' שמעון יפרח, תק-של, 2013
(4), עמ' 6, של מותב זה, שם ציינתי כי הערך החברתי המוגן הוא הצורך להגן על שלום הציבור
מגורמים אלימים בכלל, ועל עובדי ציבור בפרט, על מנת להקנות תחושת בטחון לעובד
הציבור, המבצע תפקידו עבור הציבור ולמענו, אך מוצא עצמו, חדשות לבקרים, חשוף
לתגובות קשות מצד אזרחים, כולל אלימות קשה, וכי לא בכדי המחוקק מצא לנכון להחמיר
בעונשו של המעליב עובד ציבור והתוקף שוטר, בניגוד לתקיפה רגילה, בעיקר לכשמדובר
בנסיבות מחמירות, וזאת אף מבלי להתייחס לתוצאות התקיפה.

אוסף על כך ואציין כי ייתכן והגיעה העת שהמחוקק ייתן דעתו לאפשרות של החמרה דומה
בענישתו של מי שפוגע בסוהר כפי שקבע לגבי שוטר.

כב' השופט גו'בראן ברע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל, ציין כי:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה
בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר
של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של
הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל
בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור,
אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית, יש לנקוט בענישה
מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק.... טובת הציבור מחייבת כי
הובטח להם שיוכלו למלא תפקידם ללא מורא וללא פחד.. מתוקפנים ומאיימים, ולכן הכרח
להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל)...
בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור שומה להגן על השירות

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ומעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד ידם ולתת עונשים מרתיעים...".

לאור האמור, מקובלת עלי האבחנה שעשתה התובעת בין איום "רגיל", דברים הנובעים מתוך רוגז בעידנא דריתחא, במהלך ויכוח או סכסוך, בין בני משפחה, או מחוצה לה, לבין איום שמטרתו להטיל אימה בליבו של עובד ציבור כבמקרה שבפני.

בת.פ. 29338-12-12 קרית גת, **מדינת ישראל נ' אריק בקר**, מיום 20.3.14, אליו הפנה הסניגור, ואשר ניתן על ידי מותב זה, עולה מדיניות מותב זה ביחס לעבירות הנעברות כלפי שוטרים. לא אחת ביקרתי הסדרי טיעון מקלים, שאף כללו אי הרשעה, למרות שעמדת המחוקק הינה כי בגין עבירות אלה יש לגזור הדין לתקופת מאסר מינימום. ציינתי כי עמדתו זו של המחוקק עולה בקנה אחד עם תפיסת המשפט העברי את הפגיעה באנשי רשות, על פיה אף אם האדם שבו פגעו סולח לפוגעים, אין מוחלים על כבודו, ויש להעמידם לדין מפני שהם פוגעים לא רק באדם, אלא במלכות (במדינה) כולה. וראו מסכת כתובות יז', ע"א : "מלך שמחל על כבודו, אין כבודו מחול". במסכת יומא כב', ע"א : "**מפני מה נענש שאול?** מפני שמחל על כבודו, שנאמר (שמואל א', פרק י', פסוק כז'): **"ובני בליעל אמרו מה יושיענו זה, ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה ויהיה כמחריש"**.

מחילה על פגיעה באנשי רשות נתפסת במקורות המשפט העברי כפגיעה באינטרס ציבורי מהותי, כך בספר דברים טז', פסוק יח': "**שופטים ושוטרים תיתן לך בכל שעריך אשר ה' אלוקיך, נותן לך לשבתך**..." כלומר, שוטרים כמו שופטים הם אבני יסוד באכיפת החוק וחיוניים כדי לאפשר לשלטון החוק למשול. המשטרה אמונה על הסדר הציבורי ומתבססת בעבודתה על אלמנט ההרתעה, אשר בלעדיו הייתה נוצרת אנדרלמוסיה ולא ניתן היה לבסס את שלטון החוק כמאמרו חז"ל "**אלמלא מורא של מלכות, איש את רעהו חיים בלעו**". הפגיעה בשוטר נתפסת כפגיעה לא רק באדם, אלא גם בשלטון, והאינטרס הציבורי מחייב לא לעבור לסדר היום בעבירה זו.

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

מעברו של הנאשם עולה בבירור כי אין זה מקרה ראשון בו נוהג ב**אלימות** וטוב עשתה התובעת שפירטה האשומים הקודמים בהם נהג כן, בין באיומים כלפי סוהר, ובין באיומים כלפי שוטר, שכן עברו מעיד על התנהלות בריונית שנועדה לכפות דעתו על עובדי ציבור אולם מפסה"ד שהוגשו עולה כי למרות זאת בתי המשפט ובעיקר רשות התביעה, הקלו עמו עד מאוד. לא ברור לי כיצד התביעה, הטוענת היום, ובצדק, להחמיר בעונשו של הנאשם, גיבשה הסדר טיעון מקל עימו בת.פ. 52629-05-10 (ת/4) עת היה מדובר באיום קודם, שנעברו במאי 2010, אף הוא כלפי סוהר. לא בכדי הנאשם כיום מרים גבה בתמיהה.

אף שעבירת האיום היא עוון, המחוקק קבע לצידה עונש מאסר של 3 שנים. בגין איום על עובד ציבור, הבא כדי להטיל חיתתו ולכפות רצונו של המאיים, בין בתגובה ליחס שאינו מקובל עליו, בין במטרה להשיג תנאים מועדפים, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר, כשהמתחם ינוע בין מספר חודשים לתקופה ארוכה יותר, וזאת בהתאם לזהות המאויים ומושא האיום, לאופי האיום ולתוכנו. ככל שהאיום מתייחס לבני משפחתו של עובד הציבור ולילדיו, כן יש להחמיר בעונשו.

שרות בתי הסוהר, ובצדק, מתייחס בחומרה רבה לפגיעה בסוהרים, שכן יש צורך ברור לאכוף המשמעת בכלא ולבסס מעמדם של הסוהרים בעיני האסירים. כל פגיעה בסוהר, שלא מקבלת מענה עונשי מיידי והולם, יש בה להשליך על כלל האסירים ויחסיהם המורכבים מול הסוהרים.

למרות המתחם העונשי הראוי, בגין פגיעה בשוטרים ובסוהרים, עמדתה העונשית האמביוולנטית של התביעה, יש בה להשליך על גזר הדין, שכן מדובר במדיניות מבולבלת ולא עקבית, כפי שבאה לידי ביטוי, לא רק ביחסה הסלחני כלפי הנאשם, בת/4, אלא גם בהסדרי הטיעון ופסקי דין שהוגשו על ידי הסנגור. כמו כן יש לקחת בחשבון השיהוי הרב, שגרם לקביעת התיק למענה ראשון כמעט שנתיים לאחר שהוגש כתב האישום בהליך תכוף, לביהמ"ש בבאר שבע, ולכך שבעקבות שיהוי זה, היום עומד הנאשם קרוב למועד השחרור שלו.

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

לאור כל האמור, אף שייגזר דינו של הנאשם למאסר, שהינו העונש הראוי, למרות עמדת התביעה, חלק ניכר ממנו יחפוף המאסר שמרצה, אולם מסיבה זו, מצאתי לאזן ההקלה בעונשו בחיובו בפיצוי המתלוננת. תקוותי כי בגזר דין זה יהיה להעביר מסר לנאשם שסבלנות הרשויות פקעה מהתנהגותו המאיימת הנמשכת כלפי עובדי ציבור וכי בעתיד כבר לא תהיה התחשבות נוספת בו.

אני דנה את הנאשם לכן לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים מתוכם 4 חודשים בחופף וחודשיים במצטבר.
2. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום.
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשע במשך 3 שנים מהיום.
- אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים במצטבר.
4. פיצוי למאוימת מרסל עמוס בסך 5,000 ₪, שיופקד בקופת ביהמ"ש ב-5 תשלומים שווים ורצופים, מהעשירי לחודש השני שלאחר שחרורו ממאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' ניסן תשע"ד, 08/04/2014 במעמד הנוכחים.

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

לשון

רובין לביא, שופטת בכירה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

הסניגור

מבקש עיכוב ביצוע של גזר הדין. הלכת בית משפט עליון, הלכת שוורץ. אני לא חושב שהוא צריך לשבת יום אחד. לשאלת בית משפט מדוע אני מבקש עיכוב ביצוע כשמדובר ב- 4 חודשים בחופף, ולכן יתכן ואם הערעור ידחה יהיה עליו לשוב ולרצות 6 חודשים, אני משיב בית משפט יכול לתת עיכוב ביצוע לגבי החודשיים במצטבר.

התובעת

אני מסכימה.

הסניגור

לאור הערת בית המשפט, אני חוזר בי מבקשת העיכוב ואני אשקול זאת בהתאם למועד שיקבע בבית משפט מחוזי לדיון בערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

ניתנה והודעה היום ח' ניסן תשע"ד, 08/04/2014 במעמד הנוכחים.

בתי המשפט

ת"פ 54223-06-12

בית משפט השלום קריית גת

08 אפריל 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

רובין לביא, שופטת בכירה

1
2
3
4
5
6